

Βακτηριδιακή καφέ σήψη της πατάτας - ένας νέος каранτινικός εχθρός για τη Βουλγαρία

Τρόπος εξάπλωσης - μέρος 1

Автор(и): Елка Димитрова, н-к отдел "Фитопатология и ФСД"; Милена Димова, гл. експерт в ЦЛКР

Дата: 16.03.2015 Брой: 3/2015

Η καφέ σήψη της πατάτας είναι μια βακτηριακή ασθένεια που προκαλείται από το παθογόνο βακτήριο *Ralstonia solanacearum*.

Η ασθένεια είναι ευρέως διαδεδομένη στην Ευρώπη (Γερμανία, Ελλάδα, Ιταλία, Ρουμανία, Τουρκία, Γιουγκοσλαβία, Ηνωμένο Βασίλειο, Ισπανία, Κάτω Χώρες κ.λπ.), Ασία, Αφρική και Αμερική.

Η βακτηριακή καφέ σήψη είναι μια επιβλαβής ασθένεια για καλλιεργούμενα φυτά της οικογένειας των Σολανιδών σε περιοχές με τροπικό και εύκρατο κλίμα, γι' αυτό και ο αιτιολογικός της

παράγοντας περιλαμβάνεται στον καραντινού κατάλογο των περισσότερων χωρών. Σημαντική οικονομική ζημιά έχει παρατηρηθεί σε πατάτες, ντομάτες και καπνό στις ΗΠΑ, την Ινδονησία, τη Βραζιλία, την Κολομβία, την Αίγυπτο και τη Νότια Αφρική. Στις Φιλιππίνες κατά την περίοδο 1966-1968, οι συνολικές απώλειες ήταν 15% για τις ντομάτες, 10% για τη μελιτζάνα και το πιπέρι και 2-5% για τον καπνό. Στην Ινδία, μερικές φορές παρατηρούνται συνολικές απώλειες στην παραγωγή ντομάτας.

Οι κύριοι ξενιστές του παθογόνου είναι η πατάτα (*Solanum tuberosum*), η ντομάτα (*Lycopersicon esculentum*), ο καπνός (*Nicotiana tabacum*), η μελιτζάνα (*Solanum melongena*), το πιπέρι (*Capsicum annum*), η μπανάνα (*Musa paradisiaca*), το βαμβάκι (*Gossipium sp.*), το φυσίκι (*Arachis hypogaea*) και ο ρίκινος (*Ricinus communis*).

Στην Ευρώπη, είναι ευρέως διαδεδομένος ο αγώνας 3 του *Ralstonia solanacearum*, ο οποίος έχει περιορισμένο φάσμα ξενιστών - πατάτα (*Solanum tuberosum*), ντομάτα (*Lycopersicon esculentum*), μελιτζάνα (*Solanum melongena*) και τα ζιζανιακά φυτά στρύχνος ο μαύρος και στρύχνος ο πικρόγλυκος (*Solanum nigrum* και *Solanum dulcamara*).

Τρόπος Διάδοσης:

- Μολυσμένοι βολβοί είναι το κύριο μέσο διάδοσης του ***Ralstonia solanacearum***. Η ανάπτυξη της ασθένειας εξαρτάται από τη θερμοκρασία (πάνω από 25°C είναι ιδιαίτερα ευνοϊκή για τον πολλαπλασιασμό του βακτηρίου) και από την υγρασία. σε δροσερές συνθήκες, τα μολυσμένα φυτά δεν εμφανίζουν συμπτώματα αλλά αποτελούν «δεξαμενή» βακτηρίων και μπορούν να μεταδώσουν την ασθένεια στους βολβούς με τη μορφή λανθάνουσας λοίμωξης. Αυτό οδηγεί σε νέα εστίες μόλυνσης.
- Το βακτήριο επιβιώνει έως και ένα χρόνο στο έδαφος, προσκολλημένο σε άσηπτα υπολείμματα φυτών, γεωργικά μηχανήματα, εξοπλισμό, εργαλεία εργασίας, υποδήματα και εγκαταστάσεις αποθήκευσης.
- Το νερό της βροχής και της άρδευσης διασπείρουν το παθογόνο σε νέες μη μολυσμένες περιοχές.
- Το βακτήριο εισέρχεται στις ρίζες των φυτών μέσω τραυμάτων που προκαλούνται από εργαλεία εργασίας κατά την καλλιέργεια της πατάτας και τραυμάτων από εδαφικά παράσιτα - νηματώδη και έντομα.